

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 12 tetor 2020
Nr.ref.:RK 1627/20

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI26/20

Parashtrues

Fatmir Kahrirani

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme të
Kosovës, Rev. nr. 234/2019, të 22 gushtit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Fatmir Kahrirani nga Komuna e Pejës, i përfaqësuar nga Lulzim Balaj, avokat nga Peja (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin [Rev. nr. 234/2019] e 22 gushtit 2019 të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme) në lidhje me Aktvendimin [Ac. nr. 135/17] e 23 prillit 2019 të Gjykatës së Apelit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit) dhe Aktvendimin [C. nr. 723/16] e 8 dhjetorit 2016 të Gjykatës Themelore të Pejës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktvendimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, përmes të cilit pretendohet se janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenet 23 [Dinjiteti i Njeriut], 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ), si dhe me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 3 shkurt 2020, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 4 shkurt 2020, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi autorizimin në bazë të të cilit ai përfaqësohet nga Lulzim Balaj, avokat nga Peja.
7. Më 11 shkurt 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
8. Më 12 shkurt 2020, Gjykata e njoftoi përfaqësuesin e parashtruesit të kërkesës për regjistrimin e kërkesës. Gjykata gjithashtu i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
9. Më 30 shtator 2020, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Më 7 gusht 2012, përmes Vendimit [nr. 022/12], parashtruesi i kërkesës ishte suspenduar (me pagesë) nga puna në Qendrën e Paraburgimit në Pejë.
11. Më 5 tetor 2012, Komisioni Disiplinor i Shërbimit Korrektues përmes Vendimit [nr. 31/KD] i kishte ndërprerë marrëdhënien e punës parashtruesit të kërkesës dhe kishte iniciuar rastin e tij në procedurë gjyqësore me pretendimin *“ka bërë shkelje të rëndë disiplinore se ka kontrabanduar me gjësende të ndaluara në hapësirën e Qendrës së Paraburgimit respektivisht në ambientin e të paraburgosurve”*.
12. Më 19 dhjetor 2012, Prokuroria Komunale në Pejë kishte ngritur aktakuzë kundër parashtruesit të kërkesës.
13. Më 26 maj 2015, Gjykata Themelore përmes Aktgjykimit [P. nr. 68/2015] liroi nga akuza parashtruesin e kërkesës.
14. Më 13 korrik 2015, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit [PAKR. nr. 27/2016] refuzoi ankesën e prokurorisë dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore.
15. Më 5 gusht 2016, parashtruesi i kërkesës pasi që ishte liruar nga akuza kishte bërë kërkesë pranë Shërbimit Korrektues të Kosovës, për kthimin në vendin e punës.
16. Më 25 tetor 2016, parashtruesi i kërkesës parashtroi padi në Gjykatën Themelore, kundër Ministrisë së Drejtësisë, Shërbimit Korrektues të Kosovës – Qendra e Paraburgimit në Pejë.
17. Më 8 dhjetor 2016, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [C. nr. 723/16] e hodhi poshtë padinë e parashtruesit të kërkesës si të palejuar. Gjykata Themelore në Aktvendimin e saj, ndër të tjera, theksoi se (i) për të vlerësuar pretendimet e palëve në kontest dhe lidhur me shterimin e mjeteve të brendshme juridike dhe afatshmërinë e padisë, gjykata ju ka referuar shkresave të lëndës dhe ka gjetur se parashtruesi i kërkesës fillimisht ishte suspenduar nga puna me pagesë përmes Vendimit [nr. 022] të 7 gushtit 2012, pastaj përmes Vendimit të 8 tetorit 2012, parashtruesit të kërkesës i ndërpritet marrëdhënia e punës, të cilin vendim paditësi e ka pranuar më 11 tetor 2012, dhe nuk e ka atakuar, ndërsa padinë e parashtruar më 21 janar 2016, rrethana këto të vërtetuara dhe të pakontestuar nga paditësi për çka gjykata nxjerr përfundim se padia është e palejueshme; (ii) bazuar në nenin 78, paragrafi 1 dhe 2 të Ligjit të Punës ku parashihet se: i punësuar i cili vlerëson se punëdhënësi ka shkelur të drejtën e marrëdhënies së punës, mund të paraqesë kërkesë te punëdhënësi apo organi përkatës i punëdhënësit nëse ekziston për realizimin e të drejtave të shkelura, par. 2. punëdhënësi është i obliguar për të vendosur sipas kërkesës së të punësuarit në afat brenda 15 (pesëmbëdhjetë) ditëve nga data e pranimit të kërkesës, paragrafi 3. Vendimi nga paragrafi 2 i këtij neni i dorëzohet të punësuarit në formë të shkruar brenda afatit prej 8 (tetë) ditësh, ndërsa neni 79 parasheh se: çdo i punësuar i cili nuk është i kënaqur me vendimin me të cilin mendon se i janë shkelur të drejtat e tij, ose nuk merr përgjigje brenda afatit nga neni 78, paragrafi 2 të këtij ligji, në afatin vijues prej 30 (tridhjetë) ditësh, mund

të iniciojë kontest në gjykatën kompetente; dhe (iii) në rrethanat e rastit e duke marrë parasysh që parashtruesi i kërkesës nuk i ka shterur mjetet e brendshme dhe se padia ishte ushtruar pas afatit ligjor të lejuar, Gjykata Themelore duke u bazuar në nenet 78 dhe 79 të Ligjit të Punës, vendosi ta hedhë poshtë si të palejuar.

18. Më 21 dhjetor 2016, kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të dispozitave materiale, me propozimin që të miratohet ankesa, të priset aktvendimi i kontestuar dhe çështja e tij të kthehet në rivendosje.
19. Më 23 prill 2019, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ac. nr. 135/17] refuzoi si të pathemeltë ankesën e parashtruesit të kërkesës, duke vërtetuar Aktvendimin e lartcekur të Gjykatës Themelore.
20. Më 31 maj 2019, parashtruesi i kërkesës kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, paraqiti revizion në Gjykatën Supreme, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që të prishen 2 (dy) aktvendimet e gjykatave më të ulëta dhe çështja të kthehet në rivendosje.
21. Më 22 gusht 2019, Gjykata Supreme përmes Aktvendimit [Rev. nr. 234/2019] refuzoi si të pabazuar revizionin e paraqitur nga parashtruesi i kërkesës, duke vërtetuar Aktvendimin [Ac. nr. 135/17] e 23 prillit 2019 të Gjykatës së Apelit në lidhje me Aktvendimin [C. nr. 723/16] e 8 dhjetorit 2016 të Gjykatës Themelore.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

22. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktvendimin [Rev. nr. 234/2019] e 22 gushtit 2019 të Gjykatës Supreme, me pretendimin se është nxjerrë në shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të saj të garantuara me nenet 23 [Dinjiteti i Njeriut], 24 [Barazia para Ligjit] e 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së, si dhe me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës.
23. Parashtruesi i kërkesës konteston konstatimet e gjykatave të rregullta para Gjykatës, duke pretenduar se të njëjtat janë në kundërshtim me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, sepse sipas pretendimit, gjykatat e rregullta, nuk kishin marrë parasysh rrethanat se ai nuk kishte paraqitur padi për shkak se kishte pritur përfundimin e çështjes penale.
24. Përkitazi me shkeljet e pretenduara të neneve tjera të lartcekura të Kushtetutës dhe KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës, përveç përmendjes së këtyre neneve, në asnjë mënyrë nuk ka argumentuar se si dhe pse atij i janë shkelur të drejtat e tij të mbrojtura me Kushtetutë dhe KEDNJ.
25. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata "*kthimin në vendin e punës dhe kompensimin e të ardhurave personale*".

Dispozitat Relevante Kushtetuese dhe Ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

[...]

Kapitulli II Të Drejtat dhe Liritë Themelore

[...]

Neni 31 (E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm)

1. *Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.*

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Titulli I Të Drejtat dhe Liritë

Neni 6 (E drejta për një proces të rregullt)

1. *Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohej shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtojte interesat e drejtësisë.*

Ligji i Punës Nr. 03/L-212

Neni 78 (Mbrojtja e të drejtave për të punësuarit)

1. *I punësuarit i cili vlerëson se punëdhënësi ka shkelur të drejtën e marrëdhënies së punës, mund të paraqesë kërkesë te punëdhënësi apo organi përkatës i punëdhënësit nëse ekziston, për realizimin e të drejtave të shkelura.*

2. Punëdhënësi është i obliguar për të vendosur sipas kërkesës së të punësuarit, në afatin brenda 15 (pesëmbëdhjetë) ditëve nga data e pranimit të kërkesës.

3. Vendimi nga paragrafi 2 i këtij neni, i dorëzohet të punësuarit në formë të shkruar brenda afatit prej 8 (tetë) ditësh.

Neni 79 (Mbrojtja e të punësuarit në Gjykatë)

Çdo i punësuar i cili nuk është i kënaqur me vendimin me të cilin mendon se i janë shkelur të drejtat e tij, ose nuk merr përgjigje brenda afatit nga neni 78 paragrafi 2 të këtij ligji, në afatin vijues prej 30 (tridhjetë) ditësh, mund të inicioj kontest pune në Gjykatën Kompetente .

Pranueshmëria e kërkesës

26. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregulloren e punës.

27. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

1. *“Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar”.*

[...]

7. *“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

28. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata së pari i referohet neneve 47 [Kërkesa Individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 [Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individit mund të ngrejë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

29. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin [Rev. nr. 234/2019] të 22 gushtit 2019 të Gjykatës Supreme, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka qartësuar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
30. Përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës. Paragrafi 2 i rregullit 39 të Rregullores së punës përcakton kriteret në bazë të të cilave Gjykata mund të shqyrtoj kërkesën, duke përfshirë kriterin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Specifikisht, rregulli 39 (2) përcakton që:

“Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.
31. Gjykata në këtë aspekt dhe fillimisht rikujton që parashtruesi i kërkesës kishte kontestuar në gjykatat e rregullta Vendimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës, duke pretenduar kundërligjshmërinë e tij, sepse në esencë, sipas tij ai ishte shpallur i pafajshëm nga Gjykata për veprën për shkak të cilës atij i ishte ndërprerë marrëdhënia e punës.
32. Çështja e parashtruesit të kërkesës ishte shqyrtuar përmes 3 (tre) vendimeve gjyqësore, duke u vendosur fillimisht nga Gjykata Themelore e sipas të cilës, padia e parashtruesit të kërkesës ishte e palejuar për shkak se parashtruesi vendimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës e kishte pranuar më 11 tetor 2012 dhe nuk e kishte atakuar, ndërsa padinë e kishte dorëzuar në gjykatë më 21 janar 2016. Gjykata e Apelit dhe Supreme, respektivisht, kanë vlerësuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës dhe kanë vërtetuar Aktvendimin e Gjykatës Themelore. Parashtruesi i kërkesës konteston konstatimet e gjykatave të rregullta para Gjykatës, duke pretenduar se të njëjtat janë në kundërshtim me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, sepse sipas pretendimit, gjykatat e rregullta, nuk kishin marrë parasysh rrethanat se ai nuk kishte paraqitur padi për shkak se kishte pritur përfundimin e çështjes penale.
33. Lidhur me këtë pretendim, dhe siç është reflektuar tek pjesa që ndërlidhet me pretendimet e parashtruesit të kërkesës, përtej pretendimit se vendimet e

gjykatave të rregullta janë në kundërshtim me nenet 23, 24, 31 dhe 49 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur para Gjykatës asnjë argument dhe/ose arsyetim konkret përkitazi me shkeljet e të drejtave të tij e të cilat ai i pretendon.

34. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton praktikën e saj gjyqësore sipas së cilës vetëm përmendja e një neni të Kushtetutës, pa arsyetim të qartë dhe adekuat se si është shkelur ajo e drejtë, nuk mjafton si argument për të aktivizuar makinerinë e mbrojtjes që ofron Kushtetuta dhe Gjykata, si institucion që përkujdeset për respektimin e të drejtave dhe lirive themelore të njeriut. (Shih, në këtë kontest, rastet e Gjykatës KIO2/18, parashtrues *Qeveria e Republikës së Kosovës [Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinor]*, Aktvendim për papranueshmëri, i 20 qershorit 2019, paragrafin 36; dhe KIO5/19, parashtrues *Ruzhdi Bejta*, Aktvendim për papranueshmëri, i 8 tetorit 2019, paragrafët 30-31).
35. Një qëndrim i tillë i Gjykatës, është i bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ), në harmoni me të cilën, Gjykata në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë. Bazuar në këtë praktikë, dhe atë tashmë të konsoliduar të Gjykatës, pretendimet apo ankesat e paarsyetuara dhe të pambështetura me argumente e prova, shpallen të papranueshme si qartazi të pabazuara në baza kushtetuese. (Shih Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 30 prillit 2019 për Kriteret e Pranueshmërisë; pjesën I. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat Qartazi të Pabazuara; 4. Ankesat e paarsyetuara: mungesa e provave, paragrafët 280 deri më 283).
36. Gjykata gjithashtu rikujton që të njëjtat pretendime të përgjithshme ishin paraqitur edhe para Gjykatës Supreme përmes revizionit, dhe e cila kishte theksuar këtë fakt përmes Aktvendimit të saj [Rev. nr. 234/2019] të 22 gushtit 2019, duke theksuar si në vijim:

“Në revizionin e të autorizuarit të paditësit vetëm në mënyrë të përgjithshme thuhet se aktvendimet e lartpërmendura përfshihen me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, pa u sqaruar konkretisht se cilat janë ato. Gjykata konstatoi se janë të pabazuara thëniet në revizion përkitazi me shkeljet thelbësore të dispozitave procedurale. Për më tepër në revizion vetëm është bërë përshtypje i përmbajtjes së normës ligjore nga neni 182 pika (n) të LPK-së, duke mos u sqaruar më konkretisht se cilat janë ato shkelje procedurale dhe në çka qëndrojnë ato”.

37. Përkundër këtij konstatimi, Gjykata Supreme në fakt kishte arsyetuar në mënyrë të detajuar pretendimet e përgjithësuara të parashtruesit të kërkesës përkitazi me afatshmërinë e padisë së tij. Në këtë aspekt, Gjykata Supreme, përmes Aktvendimit të saj, ndër të tjera, arsyetoi si në vijim:

“Në revizion pretendohet se padia e paditësit është e afatshme, pasi që afati për paraqitjen e saj fillon pas plotfuqishmërisë së aktgjykimit penal dhe se në kuptim të nenit 530 dhe 533 të Kodit të Procedurës Penale, e

paditura, paditësit përveç tjerash, duhet t'i njoh edhe të drejtën në stazh pensional etj. Këto pretendime të revizionit u refuzuan si të pabazuara, për faktin se, ashtu siç kanë konstatuar gjykata e shkallës së parë dhe e dytë, në nenin 78 dhe 79 të Ligjit të Punës së Kosovës janë paraparë afate strikte ligjore për mbrojtjen e të drejtave të punësuarit në gjykatë, të cilat afate nuk është kontestuese se kanë kaluar shumë moti ashtu siç është konstatuar në aktvendimin e gjykatës së shkallës së parë dhe të dytë.

Për më tepër, paditësi, kundër vendimit të komisionit disiplinor për ndërprerjen e marrëdhënies se punës fare nuk është ankuar në Ministrinë e Drejtësisë, ashtu siç është këshilluar në të njëjtin vendim, dhe për këtë arsye padia e paditësit përveç që është e paafatshme, ajo është edhe e palejueshme pasi që paditësi më parë nuk ka shterur së kërkuari mbrojtje interne të drejtave të tij nga marrëdhënia e punës, ndërsa ka qenë i obliguar që këtë ta bëjë me që vendimi i komisionit disiplinor nuk ka qenë përfundimtar ngase kundër tij, sipas këshillës juridike të këtij vendimi, paditësi ka pas mundësi të ankohet, në frymën e nenit 78. 1 të Ligjit për punë në Ministrinë e Drejtësisë. Pas kalimit të afatit ligjor prej 8 ditësh për paraqitje të ankesës kundër këtij vendimi, i njëjti vendim është bërë përfundimtar ngase paditësi kundër tij më tutje nuk është ankuar. Për këto arsye, as nuk mund të pranohet si i bazuar pretendimi paditësit se paditësi nuk është ankuar më tutje, i bindur se edhe Ministria e Drejtësisë kishte për të vërtetuar vendimin e komisionit disiplinor për ndërprerje të marrëdhënies së punës duke marrë parasysh se kundër tij është filluar procedurë penale. Paditësi nuk ka të drejtë të bëjë paragjykitime të tilla për derisa nuk e ka përdorë mjetin juridik të ankesës, andaj justifikimet e tilla për mos paraqitje të ankesës konsiderohen si të papranueshme”.

38. Gjykata në këtë kontekst thekson se gjykatat e rregullta dhe specifikuat Gjykata Supreme kishte konstatuar se parashtruesi i kërkesës ishte vonuar në paraqitjen e padisë, dhe me këtë rast kishte lëshuar afatet ligjore të parapara me dispozitat ligjore për paraqitjen e padisë.
39. Siç u sqarua më lart, parashtruesi i kërkesës para Gjykatës nuk sjell asnjë argument apo arsyetim shtesë në mbështetje të pretendimeve të tij për shkelje të të drejtave të tij kushtetuese. Për pasojë, Gjykata bazuar në Rregulloren e saj të punës, përkatësisht paragrafin 2 të rregullit 39 të saj, duhet të shpallë këtë kërkesë të papranueshme si qartazi të pabazuar në baza kushtetuese, sepse parashtruesi i kërkesës nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.
40. Gjykata në fund thekson se pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me rezultatin e procedurës nga gjykatat e rregullta nuk mund vetvetiu të ngrejë pretendim të argumentueshëm për shkeljen e së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm. (Shih, rastin e GJEDNJ-së *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005, paragrafi 21; dhe, ndër të tjera, KI56/17, Aktvendim i 18 tetorit 2017, paragrafi 42).
41. Prandaj në këto rrethana, bazuar në si më sipër dhe duke marrë parasysh pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës dhe faktet e paraqitura nga ai, Gjykata duke u mbështetur edhe në standardet e vendosura në praktikën e

vet gjyqësore në raste të ngjashme dhe praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, konstaton që parashtuesi i kërkesës nuk ka dëshmuar dhe nuk ka mbështetur mjaftueshëm pretendimin e tij për shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të tij të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ.

42. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, dhe duhet të shpallet e papranueshme bazuar në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit dhe me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

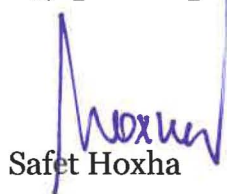
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, nenit 20 dhe 47 të Ligjit dhe të rregullit 39 (2) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 30 shtator 2020, njëlëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi